

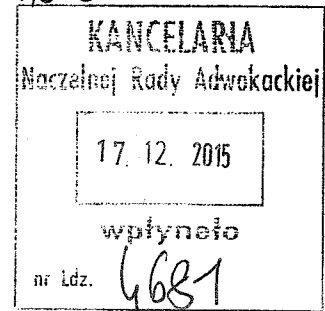

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

CMŚ. WP. 173-283 / 15

Warszawa, dnia 16 grudnia 2015 r.

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Andrzej Zwara

Szanowny Panie Prezesie,

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.) poselski projekt ustawy o efektywności energetycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Piotr Naimski), z prośbą o wyrażenie opinii.

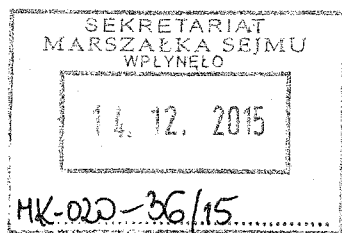
Z poważaniem

**Klub Parlamentarny
Prawo i Sprawiedliwość**

Warszawa, dnia 14 grudnia 2015 r.

**Grupa Posłów na Sejm RP
Klubu Parlamentarnego
Prawo i Sprawiedliwość**

**Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483) oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32 t.j. z późn. zm.) niżej podpisani posłowie składają projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o efektywności energetycznej

Na podstawie art. 34 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Pana Posła Piotra Naimskiego.

Ustawa
z dnia.....
o zmianie ustawy o efektywności energetycznej

Art. 1

W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz.U.2011.94.551 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 27 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do dnia 31 marca 2017 r., wygasają z mocy prawa z dniem 1 kwietnia 2017 r.”;
- 2) Art. 48 otrzymuje brzmienie:
„Ustawa obowiązuje do dnia 31 grudnia 2017 r., z wyjątkiem:
1) art. 16, art. 18–21 i art. 24, które obowiązują do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 2) art. 12–15, art. 23 ust. 3–6, art. 26 i art. 27, które obowiązują do dnia 31 marca 2017 r.
- 3) art. 25, który obowiązuje do dnia 1 kwietnia 2017 r.”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku.

Uzasadnienie

W Polsce system wsparcia efektywności energetycznej został wprowadzony ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej i miał obowiązywać do 31.12.2015 r. W dniu 21 października Komisja Europejska wezwała Polskę do pełnego wdrożenia do prawa krajowego przepisów dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej¹ (dalej: dyrektywa o efektywności energetycznej). Dyrektywa o efektywności energetycznej miała zostać wdrożona do prawa krajowego do 5 czerwca 2014 roku². Zgodnie z tymi regulacjami państwa członkowskie muszą w okresie od 1 stycznia 2014 do 31 grudnia 2020 roku osiągnąć określony poziom oszczędności energii. Mają to zrobić poprzez wykorzystanie systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej lub innych działań ukierunkowanych na poprawę efektywności energetycznej w gospodarstwach domowych, budynkach przemysłowych i transporcie.

Rząd i parlament poprzedniej kadencji nie dokonały nowelizacji ustawy o efektywności energetycznej dostosowującej prawo polskie. Celem proponowanej nowelizacji jest zapewnienie funkcjonowania systemu wsparcia inwestycji proefektywnościowych i zasobooszczędnych w roku 2016 r., w którym konieczne będzie przyjęcie nowego modelu funkcjonowania finansowania działań proefektywnościowych dostosowanego do unijnych wymagań.

Projekt wywołuje pozytywne skutki społeczne, gospodarcze i prawne.

Projekt nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

¹ DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchycenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE

² Jedenaście państw członkowskich, którym KE przekazała opinie w tej sprawie, od przekazania opinii każde z państw ma dwa miesiące na wywiązanie się ze swoich obowiązków, czyli powiadomienie KE o przyjęciu przepisów wdrażających dyrektywę. Po upływie tego czasu KE może podjąć decyzję o przekazaniu sprawy przeciwko tym krajom do Trybunału Sprawiedliwości UE oraz złożyć wnioski o zastosowanie kar finansowych.